

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 355/2016
25.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против НН извршиоца, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 188/16 од 15.03.2016. године поднетом против правноснажних решења Основног суда у Кикинди Кппр 19/16 од 18.01.2016. године и Кв 20/16 од 22.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 188/16 од 15.03.2016. године поднет против правноснажних решења Основног суда у Кикинди Кппр 19/16 од 18.01.2016. године и Кв 20/16 од 22.01.2016. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Кикинди Кппр 19/16 од 18.01.2016. године одбијен је предлог Основног јавног тужиоца у Кикинди Стр Пов 7/16-5 од 18.01.2016. године којим је предложено да судија за претходни поступак Основног суда у Кикинди изда наредбу Полицијској управи Кикинда да се прибаве подаци саобраћаја базних станица оператера М.: 39023 12602, 39023 32602, 39023 22602, 39023 32618, 39023 32613, 39023 32417, оператера Т.: 2400 49402, 2400 49403, 2400 49401, 2400 49523, оператера В.: 311 22012, 311 22013 и 311 23473 и извод из свих сигнализационих логова за наведене базне станице за дан 16.01.2016. године у временском периоду од 02,30 часова до 02,50 часова.

Решењем Основног суда у Кикинди Кв 20/16 од 22.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Кикинди Стр Пов 7/16-5 од 20.01.2016. године изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Кикинди Кппр 19/16 од 18.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз 188/16 од 15.03.2016. године због повреде закона из члана 286. став 3. ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев те да сходно одредби члана 492. став 1. тачка 3) и одредби члана 493. ЗКП утврди да је побијаним судским одлукама повређен закон у корист НН осумњиченог.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 188/16 од 15.03.2016. године је неоснован.

Наиме, одредбом члана 41. став 1. Устава Републике Србије прописано је да је тајност писама и других средстава комуницирања неповредива, што представља људско право из члана 8. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода којом је у оквиру права на поштовање приватног и породичног живота прописано и то ставом 1. означеног члана да свако има право на поштовање свог приватног и породичног живота, дома и преписке, дакле, неповредивост тајности писама и других средстава комуницирања међу које спада и податак о томе са ким је, одакле и колико често једно лице остварило телефонски контакт са другим лицем гарантовано је овом уставном одредбом, а одступања од исте прописана су ставом 2. члана 41. у коме је наведено да су ова одступања дозвољена само на одређено време и на основу одлуке суда, ако су неопходна ради вођења кривичног поступка и ради заштите безбедности Републике Србије, на начин предвиђен законом.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП којом су регулисана овлашћења полиције као органа предистражног поступка прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Ставом 3. члана 286. ЗКП прописано је да по налогу судије за претходни поступак на предлог јавног тужиоца, полиција може у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација.

Како јавни тужилац уз поднети предлог судији за претходни поступак Стр Пов 7/16 од 18.01.2016. године за издавање наредбе ПУ Кикинда за прибављање података 13 базних станица за три мобилна оператера и извода свих

сигнализационих логова за наведене базне станице за дан 16.01.2016. године у временском периоду од 02,30 часова до 02,50 часова, осим иницијативе ПУ Кикинда од 18.01.2016. године, није приложио ни један доказ који би поткрепљивао постојање основа сумње да је извршено кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности, а посебно одређене телефонске бројеве у односу на које би се прибављали подаци телефонског саобраћаја наведених базних станица и оператера у означеном временском периоду, то је, по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводу јавног тужиоца из поднетог захтева правилно првостепени суд правилном применом одредбе члана 286. став 3. ЗКП, побијаним решењем нашао да ни један доказ који је уз предметни предлог јавног тужиоца приложен судији за претходни поступак не пружа поуздан основ за закључак да постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гоњење предузима по службеној дужности, због чега је правилно побијаним решењем означени предлог јавног тужиоца као неоснован одбио, а које разлоге је, као правилне прихватио и другостепени суд када је решењем одбио жалбу јавног тужиоца изјављену против првостепеног решења.

О томе су нижестепени судови у образложењима побијаних решења дали јасне, исцрпне, аргументоване и међусобно непротивречне разлоге, које као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева за заштиту законитости јавног тужиоца да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.